

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਕਤ ਡੈਬਿਊ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(23) ਉੱਪਰ ਕੀਤੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੱਜ ਜੁੜੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਨਕੇ ਸੋਢੀ, ਕੋਐਸ ਕੁਮਾਰਨ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਜੇ.ਜੇ

ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਬਾਂਸਲ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ

2001 ਦੇ CM ਨੰਬਰ 1965

1986 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 4929 ਵਿੱਚ

23 ਨਵੰਬਰ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ, 226 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣਾ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮਾਮਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ- ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਸਪਰਨਿਉਏਸ਼ਨ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ।

(ਪੈਰਾ 17, 18 ਅਤੇ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ ।

ਐਚ ਐਨ ਮੋਹਤਾਨੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ [ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ-ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 27 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ 2000 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 15098 ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ 22 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 4929/1986 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(2) ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1986 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4929 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਦੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 22 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ।

(5) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 396 ਆਫ 1999 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 6 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(6) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1998 ਦੀ ਸਿਵਲ ਓਰੀਜਨਲ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1666 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 24 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“22 ਮਈ, 1998 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਫੈਸਲਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ 24 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 15098 ਦੀ 2000 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 26 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1992 ਨੂੰ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਵਰੀ, 1992 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ* ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ 25 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਅਤੇ 3 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, *ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਈਸੀਆਈਐਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।*

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ *ਰਾਧਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਬਰਨਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ*, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮੈਕਸਿਮ *ਆਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ* ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:-

“ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਅਤੇ ਮਿਤੀ 18 ਜੁਲਾਈ, 1986 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ,

- (1) (1993) 4 SCC 727 = JT 1993 (6) SC I
- (2) 1983 (1) SLR 151

ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

(10) ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬੀ ਕਰੁਣਾਕਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰ-ਐਨੁਏਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(12) ਰਾਧਾ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“ਵਿਗਿਆਪਨ, ਹੁਣ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਲਈ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਈ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ/ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1977 ਐਸ.ਸੀ. 1233. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 1298, 1969 ਦੇ 1299 ਵਿੱਚ 1978 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10572।

“ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਡਰਾਉਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੋ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਫਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1978 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10572। ਇਹ ਉਕਤ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਹੇਠਾਂ-ਉਲੇਖਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:-

“ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਜੂਨ, 1962 ਤੋਂ 9 ਫਰਵਰੀ, 1974 ਤੱਕ ਬੈਕ-ਸੈਲਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਰਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(13) ਬੀ ਕਰੁਣਾਕਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ thishCo ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੰ. (v) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (v) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(v) ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ:-

(v) ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਕ-ਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਾਜਬ ਮੌਕੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਗਣ ਲਈ ਜਾਪ ਹਨ। ਕੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਸਤਾਰ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।

(14) ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ.

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪਵਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਧਾ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪੋਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੈਚ ਵੇਜ਼ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਚੇਤੰਨਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹਨ, ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬੱਦਲਾਂ ਹੇਠ ਹੈ। *ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (3)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

“ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ

ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 12 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ” ਅਤੇ ਫਿਰ-

“16 ਸਤੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਅਸਲ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 7 ਨਵੰਬਰ, 1945 ਦੇ ਅਸਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ 30 ਅਗਸਤ, 1953 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 12 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤਨਖਾਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

19 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਤੋਂ। 23 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਿਰਫ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਭੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। *ਖੇਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1963 Supp 1 SCR 229* ਦੇਖੋ , ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ

ਉਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ 23 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਮੈਮੂਨ ਖਾਤੂਨ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ., (4) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਘੋਰ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(16) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਈ, 1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 30 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਵਰੀ, 1992 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰ-ਐਨੂਏਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਖੁਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ। ਬੀ. ਕਰੁਣਾਕਰ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਚੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ (ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

(17) ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(18) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਤੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ।

ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਸਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰ-ਐਨੂਏਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ।

(19) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਸੁਪਰ-ਐਨੂਏਸ਼ਨ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਜਰਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਨ. ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ

(20) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।

ਕੋਐਸ ਕੁਮਾਰਨ, ਜੇ

(21) ਮੈਂ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, *ਜੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ